

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Jelamschi Eugenia în numele inculpatei Seu Liudmila, împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni, sediul central din 06 februarie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

Seu Liudmila XXXXX, născută la XXXXX.

Termenul de judecare:

prima instanță: 07.03.2018 – 06.02.2019

instanța de apel: 03.03.2019 – 09.04.2019

instanța de recurs ordinar: 31.05.2019 – 06.11.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 06 februarie 2019, Seu Liudmila a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (4) Cod penal, fiind-ui stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare pe o perioadă de probațiune de 1 an.

În privința inculpatei Seu Liudmila, a fost aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi localitate până la devenirea sentinței definitive și irevocabile.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: Seu Liudmila, acționând cu intenție directă, având scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a valorilor culturale, prin ascundere în locuri special pregătite în

acest scop, acționând întru realizarea intențiilor sale infracționale, în perioadă de timp și circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală a pregătit un colet cu dulciuri în care, sub o cutie, a camuflat o carte de culoare vișinie cu un ornament auriu, cu inscripția „XXXXX”, despre care știa cu certitudine că reprezintă valoare culturală și istorică. În continuitatea acțiunilor sale infracționale și realizării scopului dorit, a organizat scoaterea ilegală a acesteia de pe teritoriul Republicii Moldova. Astfel, la data XXXXX, s-a prezentat la sediul companiei de transport „XXXXX” amplasat pe adresa mun. Chișinău, XXXXX, unde a transmis coletul dat în vederea expedierii acestuia cu autocarul pe ruta Chișinău-Paris, în Franța, fără a comunica transportatorului despre prezența cărții religioase în colet.

În așa mod, cet. XXXXX, necunoscând despre prezența cărții religioase în colet, la data de XXXXX., s-a prezentat cu autocarul de model „XXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX, în calitate de însoțitor, la volanul căruia se afla cet. XXXXX a. n. XXXXX, în zona de control vamal a postului vamal XXXXX la pista de control „ieșire autocare” din Republica Moldova, unde în cadrul controlului vamal efectuat de către colaboratorii vamali, în coletul cu nr XXXXX, care era însoțit de XXXXX, sub o cutie din carton cu dulciuri, a fost depistată și ridicată cartea de culoare vișinie cu un ornament auriu, cu inscripția „XXXXX”, care nu a fost declarată organului vamal și care conform actului de expertiză nr XXXXX al Muzeului Național de Istorie a Moldovei s-a constatat că, reprezintă un Liturghier destinat bisericii romano-catolice, care reprezintă valoare culturală și istorică, prețul estimativ al cărții fiind de 30 000 de lei MD.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul Jăleamschi Eugenia în interesele inculpatei Seu Liudmila, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Seu Liudmila să fie achitată din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

3.1. În motivarea cererii de apel, avocatul Jeleamschi Eugenia a menționat că:

- acuzarea nu a dovedit că cartea de culoare vișinie cu un ornament auriu, cu inscripția „XXXXX”, reprezintă valoare culturală, ori, instanța corect a reținut că proba acuzării - actul de expertiză nr. XXXXX din XXXXX, emis de Muzeul Național de Istorie a Moldovei este lovit de nulitate absolută, deoarece a fost dobândit în calitate de probă până la pornirea prezentului proces penal. La materialele cauzei penale lipsesc cu desăvârșire alte probe, care ar indica la faptul că cartea de culoare vișinie

cu un ornament auriu, cu inscripția „XXXXX”, ar reprezenta valoare culturală sau are o vechime de peste 100 ani, mai mult ca atât ea nu face parte din categoria inscripțiilor, monedelor sau ștampilelor imprimare, așa cum indică Hotărârea Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 5 din 24.12.2010;

- instanța la pagina 7 din sentință, unde descrie fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, a indicat că obiectul infracțiunii a fost depistat sub o cutie din carton cu dulciuri, însă, nu stabilește dacă aceasta a fost tănuită și care este modalitatea de tănuire, reieșind din prevederile pct. 6.2 al Hotărârii Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 5 din 24.12.2010. Ori, o cutie din carton în care au fost plasate mai mult bunuri, inclusiv cartea de culoare vișinie cu un ornament auriu, cu inscripția „XXXXX”, pentru transportare din Republica Moldova în Franța, nicidecum nu poate fi considerat ca tănuire de control vamal, deoarece angajații Serviciului Vamal au avut acces nemijlocit la această cutie, ultima fiind prezentată la control la prima solicitare a acestora. Cu atât mai mult, martorul XXXXX Victor (angajat al Serviciului Vamal), în cadrul ședinței de judecată, la întrebările avocatului a declarat că, cutia de carton în care a fost depistată cartea de culoare vișinie cu un ornament auriu, cu inscripția „XXXXX” era amplasată la vedere, împreună cu alte bagaje, nu era tănuită, nu avea fiind dublu și era acces liber la aceasta, însă, instanța de judecată a selectat și a indicat în sentință doar acele declarații ale martorului XXXXX Victor, care i-au convenit ca să adopte o sentință de condamnare, manifestându-se în favoarea acuzării;

- în acțiunile inculpatei Seu Liudmila, lipsește latura subiectivă sub forma intenției directe, deoarece după cum a declarat aceasta în cadrul ședinței de judecată, nu cunoștea că cartea de culoare vișinie cu un ornament auriu, cu inscripția „XXXXX”, reprezintă valoare culturală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2019, apelul a fost respins cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpata Seu Liudmila a săvârșit infracțiunea imputată ei. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a considerat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpata Seu Liudmila, nu echivalează cu achitarea acesteia deoarece în ședința de judecată au fost prezentate probe care indică incontestabil că inculpata a comis infracțiunea imputată, iar argumentul apelantei precum că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.27, 248 alin.(4) Cod penal, adică dânsa, n-a acționat cu intenție directă, n-a avut scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a valorilor culturale, prin ascundere în locuri special pregătite în acest scop, n-a acționat întru realizarea intențiilor sale infracționale, în perioadă de timp și circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală n-a pregătit un colet cu dulciuri în care, sub o cutie și n-a camuflat o carte de culoare vișinie cu un ornament auriu, cu inscripția „XXXXX”, despre care știa cu certitudine că reprezintă valoare culturală și istorică, nu o dezvinovățesc de comiterea faptei imputate fiind o metodă de apărare în scopul eschivării de la răspunderea pentru faptele comise. Fapta inculpatei Seu Liudmila a fost demonstrată atât sub aspectul elementului material al laturii obiective, cât și al laturii subiective, care în speță îmbracă forma intenției directe și încadrează faptele acesteia în infracțiunea prevăzută la art. 27, 248 alin. (4) Codul penal.

Sub aspectul laturii subiective al infracțiunii prevăzute de art.27, 248 alin. (4) Cod penal, instanța de apel a apreciat că inculpata a dat dovadă de intenție directă, fapt confirmat în ședința de judecată, prin materialele cauzei, inclusiv declarațiile martorilor XXXXX Vadim și XXXXX Victor, ceea ce relatează circumstanțele comiterii faptei de tentativă la contrabandă a valorilor culturale.

Suportul probator examinat de instanța de apel, i-a permis a concluziona indubitabil prezența în acțiunile inculpatei Seu Liudmila a elementelor infracțiunii incriminate și vinovăția acesteia, dincolo de orice dubiu rezonabil.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatei Seu Liudmila de către prima instanță, instanța de apel a menționat că aceasta este una legală, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acesteia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată instanța de apel a considerat că prima instanță corect a aplicat prevederile art. 106 Cod penal și a dispus confiscarea corpului delict: o carte de culoare vișinie cu un ornament auriu, cu inscripția „XXXXX”, care reprezintă obiectul infracțiunii.

5. Decizia motivată a instanței de apel pronunțată la *07 mai 2019*, a fost atacată cu recurs ordinar la *21 mai 2019* de către avocatul Jelamschi Eugenia în numele inculpatei Seu Liudmila, prin care, invocând în calitate de temeiuri pentru recurs prevederile *art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) 16)* Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și dispunerea achitării inculpatei Seu Liudmila de sub învinuirea înaintată, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, temei prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Jelamschi Eugenia a menționat că:

- decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată;
- în speță nu există componenta infracțiunii incriminate inculpatei, deoarece lipsește obiectul material, latura obiectivă și latura subiectivă;
- la examinarea cauzei ambele instanțe au comis erori de fapt și de drept pronunțând soluția fără respectarea prevederilor legale, jurisprudenței CtEDO și a practicii stabilite;
- partea acuzării nu a demonstrat că obiectul infracțiunii reprezintă valoare culturală;
- obiectul infracțiunii nu a fost tăinuit, fapt confirmat prin declarațiile martorului XXXXX Victor, prin urmare lipsește latura obiectivă;
- partea acuzării nu a demonstrat că obiectul infracțiunii reprezintă o valoare culturală, prin urmare lipsește și latura subiectivă;
- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel. Avocatul Jelamschi Eugenia, nefiind de acord cu hotărârea adoptată a contestat-o în ordine de apel, criticând în bună parte prin prisma faptului că în speță lipsește obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 27, 248 alin. (4) Cod penal, care i-a fost incriminată lui Seu Liudmila, temei descris detaliat în pct. 3.1. din apel și 4.1. din prezentul recurs, însă, instanța de apel nu a examinat cele invocate de apărare și nu s-a expus nicum asupra acestui aspect;
- instanța de apel a pus la baza deciziei în pct. 12, actul de expertiză nr. XXXXX din XXXXX al Muzeului National de Istorie al Moldovei, prin care s-a constatat că, *„volumul supus expertizei reprezintă un Liturghier*

destinat bisericii romano-catolice, intitulat XXXXX, Roma 1714, reprezintă valoare culturală și istorică, prețul estimativ al cărții fiind de 30 000 de lei MD”, act care de către instanța de fond a fost declarat ca fiind lovit de nulitate absolută;

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței în coroborare cu temeiul norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție;

- instanța de apel a re apreciat probele, însă în defavoarea lui Seu Liudmila în propriul apel, și totodată a respins apelul declarat și a menținut sentința instanței de fond, respectiv instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- Curtea Supremă de Justiție în cauza Novacilî Alexandr, dosar nr. 1ra- 202/11 din 12 aprilie 2011, a dispus achitarea persoanei, din motiv că au fost admise grave încălcări de procedură penală și anume probele care au fost puse la baza condamnării de instanțele ierarhic inferioare au fost acumulate până la pornirea urmăririi penale. Astfel, în cazul lui Seu Liudmila situația de fapt și de drept este aceeași, însă instanțele de judecată au adoptat o soluție diametral opusă. Respectiv menționăm că, instanța de fond și cea de apel nu au ținut cont nici de jurisprudența unificată a CSJ indicată supra, prin care au fost rezolvate probleme similare de drept, însă în cauza lui Seu Liudmila s-a adoptat o soluție diametral contradictorie, astfel consideră că prin adoptarea hotărârilor de la caz la caz nicidecum nu sunt respectate principiul securității raporturilor juridice, puterii lucrului judecat, ca consecință asigurarea dreptului la un proces echitabil;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Ghervas Iu., prin care a optat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță, se reține din textul recursului că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că: „hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, precum și încălcarea art. 6, CEDO. Totodată, se constată că recurentul critică decizia instanței de apel și sub aspectele că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, și că norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, critici ce cad sub incidența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 16) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că alegațiile specificate de recurent, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

În privința temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ce rezultă din textul cererii de recurs, sub aspectele menționate supra, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența temeiului invocat, dat fiind faptul că, instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apel, fiind redate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel, în baza cumulului de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al

pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, soluția instanței nefiind afectată de o eroare de fapt sau de drept.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 4.1, prin care acesta își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel și în special cu aprecierea instanței de apel a actului de expertiză nr. XXXXX din XXXXX emis de către Muzeul Național de Istorie a Moldovei, care în opinia lui a fost apreciat eronat ca probă, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că aceste alegații nu constituie temeiuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului care consideră că probele cercetate nu confirmă învinuirea adusă inculpatei, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel.

Astfel, instanța de recurs ordinar nu este competentă de a da o nouă apreciere probelor administrate, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate.

Mai mult, din conținutul recursului ordinar declarat, rezultă că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul căroră instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, invocând că nu este demonstrată vinovăția inculpatei Seu Liudmila în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (4) Cod penal, condamnarea nefiind bazată pe probe directe, doar pe declarații confuze și presupuneri, și că fapta acesteia nu poate fi încadrată prin prisma normelor de drept penal, în acțiunile inculpatei nefiind întrunite elementele infracțiunii incriminate, obiectul, latura obiectivă și subiectivă, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol atestă că nu poate fi acceptată această versiune, or, aceasta totalmente contravine constatărilor instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe ce au fost examinate de către instanțe, verificate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Cu privire la argumentele precum că instanța de apel la motivarea soluției sale, contrar prevederilor art. 6 CEDO a defavorizat partea apărării în coraport cu partea acuzării, și că prima instanță și instanța de apel au

încălcat dreptul inculpatei la un proces echitabil, ce s-a manifestat prin lăsarea fără examinare a argumentelor părții apărării, Colegiul penal atestă că au fost invocate fără a fi întemeiate pe un suport factologic veridic, or nu sunt susținute prin careva date și circumstanțe concrete, iar în urma verificării materialelor cauzei se atestă că în privința inculpatei Seu Liudmila, cauza penală a fost examinată cu respectarea tuturor rigorilor garantate de art. 6 CEDO, aceasta fiind asistată de apărător pe tot parcursul procesului penal, iar instanțele de judecată la judecarea cauzei, au respectat toate cerințele unui proces echitabil prevăzute de legislația națională și internațională, și au examinat chestiunile esențiale supuse atenției lor, fără a se manifesta nici în favoarea apărării și nici în favoarea acuzării, întemeindu-și soluția pe un cumul de probe suficient, prin care s-a confirmat cu certitudine vinovăția inculpatei Seu Liudmila în tentativa de comitere a contrabandei.

Astfel, instanța de recurs ordinar a constatat lipsa temeiurilor justificative de a interveni în decizia instanței de apel prin prisma acestor alegații a recurentului.

Ce ține de alegațiile recurentului precum că în speță nu a fost constatată existența obiectului infracțiunii, Colegiul penal conchide că aceste declarații nu au nici un suport de drept întrucât instanțele de fond au examinat în cumul toate probele administrate în speță inclusiv și actul de expertiză nr. XXXXX din XXXXX emis de către Muzeul Național de Istorie a Moldovei, care a stabilit clar că Liturghierul reprezintă valoare culturală și istorică, iar reieșind din poziția părții apărării, aceasta în cazul în care nu era de acord cu respectivul act urma să-l atace în ordinea procedurii procesual penale, să atace ordonanța prin care a fost respinsă cererea de efectuare a expertizei, iar partea apărării a invocat doar nulitatea respectivei probe însă nu a solicitat efectuarea unei expertize de genul respectiv la faza judecării atât în primă instanță cât și în instanța de apel, or, organul de urmărire penală a stabilit în cadrul urmăririi penale că expertizarea bunurilor culturale mobile se efectuează de către experți acreditați de Ministerul Culturii, fiind în competența Muzeului Național de Istorie a Moldovei (f.d. 109-113 vol.1), regăsindu-se, în concluzie, deja la materialele cauzei actul de expertiză nr. XXXXX din XXXXX emis de către Muzeul Național de Istorie a Moldovei, care a stabilit clar că Liturghierul reprezintă valoare culturală și istorică, care a fost efectuat în cadrul procesului pornit de către Serviciul Vamal pentru stabilirea încadrării faptei respective.

De asemenea Colegiul penal atestă că partea apărării nu a atacat actul de constatare nici la etapa când a făcut cunoștință cu materialele cauzei și nici nu a fost atacată ordonanța prin care a fost respinsă efectuarea unui raport de expertiză.

Colegiul penal cercetând în cumul materialele cauzei susține poziția instanțelor de fond precum că fapta inculpatei Seu Liudmila a fost demonstrată atât sub aspectul elementului material al laturii obiective, cât și al laturii subiective, care în speță îmbracă forma intenției directe și încadrează faptele acesteia în infracțiunea prevăzută la art. 27, 248 alin. (4) Codul penal, or, în cauză a fost stabilit că inculpata nu a înștiințat nici o persoană din cele care participau la transportarea coletului în Franța că acesta conține o carte, argumentându-și poziția prin diferite motive neverosimile, prin aceste acțiuni, ultima și-a manifestat atât realizarea laturii obiective cât și a laturii subiective a infracțiunii incriminate, ultima evident tănuind conținutul complet al coletului ce urma a ajunge în Franța, or, de altfel la materialele cauzei nu se regăsește nici o informație cu privire la costul și modalitatea de achitarea pentru serviciul de transportare a respectivului colet, de asemenea Colegiul penal nu a găsit o argumentare legală a necesității transmiterii unui colet către un alt stat prin intermediul altor căi decât celor oficiale.

În această ordine de idei, Colegiul penal respinge argumentele recurentului, că în acțiunile inculpatei Seu Liudmila lipsesc elementele infracțiunii incriminate și anume latura obiectivă și subiectivă, or având în vedere motivarea instanțelor de fond, acestea în urma aprecierii cumulului de probe administrat, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și ținând cont de motivele invocate de partea apărării și partea acuzării, în coraport cu circumstanțele de fapt elucidate din probele cercetate și verificate, prin respectarea principiului contradictorialității, au constatat vinovăția inculpatei cu stabilirea unei pedepse echitabile și proporționale faptei săvârșite.

Reieșind din faptul că constatările și aprecierile instanțelor de fond au o întemeiere de fapt și de drept, ce combat în sine argumentele recursului ordinar declarat, Colegiul penal pentru a evita repetări inutile și în virtutea corectitudinii motivării instanțelor ierarhic inferioare, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare

argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, soluția adoptată de instanța de apel fiind legală și întemeiată, prin urmare urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Jelamschi Eugenia în numele inculpatei Seu Liudmila, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Seu Liudmila XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 05 decembrie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda